

Chapter - 12 - Speech for 14-May-2022

நான் பயிலும் Life Divine என்னும் தலைப்பை சமர்ப்பணன் எனக்குத் தந்துள்ளதால், நான் புரிந்து கொண்டவற்றை எல்லாம்பகிர்ந்துக் கொள்ளும் ஒரு சுதந்திரத்தை அந்த தலைப்பு கொடுத்துள்ளதாக நினைக்கிறேன். அதனால் இன்றைய அத்தியாயமான Delight of Existence - The Solution (ஆனந்தம் - விளக்கம்) என்னும் அத்தியாயத்திற்கு செல்லும் முன் எனக்குள் எழுந்த கேள்விகளையும் அதற்கான பதிலாக கர்மயோகியின் சில கட்டுரைகளிலிருந்தும் மற்றும் நேரில் வேறு சப்ஜெக்ட் பேசும்போது பேசியதில் இருந்தும் சில சிந்தனைகளின் சாரத்தை இன்று பகிர்ந்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். இந்த அத்தியாயத்திலிருந்து நான் புரிந்துக் கொண்டவற்றை அடுத்த கூடலில் பகிர்ந்துக் கொள்கிறேன். இங்கு பரம்பொருளில் கர்மயோகி தந்திருக்கும் தலைப்பான , ஆனந்தம் - விளக்கம் என்பதிலிருந்து சற்றே மாறுபட்டு, நேரடியான விளக்கமாக "இருப்பின் ஆனந்தம் - அதற்கான தீர்வு" என்னும் நோக்கில் இன்று பார்க்கிறேன்.

முதல் கேள்வி என்னவென்றால், இப்படி ஒரு தீர்வைத் தேடும் நிலையில் நாம் ஏன் இருக்கிறோம் என்பது தான். ஏதோ ஒரு துன்பம், பிரச்சினை, ஆசை, எதிர்ப்பார்ப்பு ஆகியவற்றை எதிர்கொள்ள தேவையான ஒரு தீர்வை தேடுகிறோம் என்று வைத்துக் கொண்டால், அதை ஏன் தேடுகிறோம், எந்த பலனை எதிர்பார்த்து தேடுகிறோம் என்ற கேள்வி வருகிறது. இதை எப்படி பலவிதமாக கேட்டுப்பார்த்தாலும் எல்லா கேள்விகளும் முடிவடையும் இடம் எதுவென்றால், இதனால் ஒரு சந்தோஷம், இன்பம், ஆனந்தம், பூரிப்பு, திருப்தி, புளங்காகிதம், மகிழ்ச்சி, பரவசம், என்று பிரம்மம் அடையும் பேரின்பத்தின் பரிணாமங்களில் ஏதாவது ஒன்றை அனுபவிக்க மாட்டோமா என்ற தேடலில் நாம் இருக்கிறோம் என்பதில் தான் முடிகிறது. அதை தரும் ஒரு வழியை நாம் தீர்வு என்று நினைக்கிறோம். அதாவது நம் எல்லா செயலுக்கும் பின்னாலும் இருக்கும் ஒரு எதிர்பார்ப்பு என்னவென்றால், இதன் மூலம் நான் ஆனந்தமடைய வேண்டும் என்பது தான். அதை ஒரே வார்த்தையில் சொல்லாமல், இத்தனை வார்த்தைகளை போட்டு, பிரித்துக் காட்ட வேண்டிய அவசியம் ஏன் ஏற்பட்டது என்று கேட்டால், நான் பின்னால் கூறப்போகும் உதாரணங்கள் அதை புரிய வைக்கும்.

இதன் சாரம் என்னவென்றால், நாம் எந்த நிலையில் எந்த வகையான ஆனந்தத்தை தேடுகிறோம் என்பதே நமக்குத் தெரியவில்லை என்பது தான். அது தெரிந்து விட்டால், நம் ஒவ்வொரு பிரச்சினை, எதிர்பார்ப்பு, ஆசை,

துன்பம் ஆகியவற்றுக்கான தீர்வை நாமே கண்டு பிடிக்க முடியும். ஆனால் நாம் பிரச்சினைகளில் இருந்துக் கொண்டே, அதற்குள் இருந்துக் கொண்டே அதற்கான தீர்வை கண்டுபிடிக்க நினைக்கிறோம் . வெளியே வந்து பிரச்சினையை பார்த்தால் தான், அதன் சிக்கலின் முழுமை புரியும். இல்லையென்றால், பகுதியாகவே பார்த்துக் கொண்டு இருப்போம். அதைத் தான் பிரச்சினை ஏற்பட்ட அதே தளத்தில் இருந்து ஒரு பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண முடியாது என்கிறார் கர்மயோகி. அதாவது உடலால் ஏற்பட்ட தவறுக்கு மனம், அல்லது ஆன்மாவால் தான் தீர்வு காண முடியும். உணர்வால் ஏற்பட்ட தவறுக்கு மனம், அல்லது ஆன்மாவால் தான் தீர்வு காண முடியும். அதாவது மனமாற்றத்தால் அல்லது ஆன்மாவின் பண்புகளை வெளிப்படுத்தினால் மட்டுமே தீர்வு காண முடியும். இங்கு உணர்வை சேர்க்காததற்கு காரணம் நம் பிரச்சினை எல்லாம் உணர்வுமையத்தில் இருந்து வந்தவையே. நமக்கு மட்டுமல்ல புராணம், இதிகாசம் என்று எதை எடுத்துக் கொண்டாலும், உணர்வால் வந்த பிரச்சினைகளே அதிகமாக இருக்கிறது.

ராமாயணத்தை எடுத்துக் கொண்டால், ராவணன் சற்றே உணர்ச்சிவசப்படாமல் சிந்தித்திருந்தால், சூர்ப்பனகை பிரச்சினை வந்து இருக்காது. சீதை சற்றே உணர்ச்சிவசப்படாமல் சிந்தித்திருந்தால், மாயமான் பற்றி புரிந்து இருக்கும். அடுத்தது லக்ஷ்மணன் சற்றே உணர்ச்சிவசப்படாமல் சிந்தித்திருந்தால், சீதையை தனியாக விட்டு சென்று இருக்க மாட்டான். ராமன் சற்றே உணர்ச்சிவசப்படாமல் சிந்தித்திருந்தால் சீதையின் கற்பை நிரூபிக்க நினைத்து இருக்க மாட்டான்.

இப்படி பார்த்தால், அத்தனை பிரச்சினைக்கு பின்னாலும், அறிவால் என்று நினைத்துக் கொண்டு ஒரு உணர்வை ஒட்டிய முடிவையே எடுத்து இருப்போம். நம் ஆனந்தத்திற்கான அறிவு, ஞானம், நம்முள்ளேயே இருக்கிறது என்று சொன்னாலும் அதை உபயோகிக்க முடியாமல் போவதற்கு காரணம் இது தான். அதனால் தான் எப்போதும் நம்மைப் பற்றிய conscious நமக்கு இருக்க வேண்டும். நம்மைப் பற்றிய உஷார்த்தனம் நமக்கு இருக்க வேண்டும் என்கிறார் கர்மயோகி.

ஒரு சந்தோஷம் (joy) வந்தாலும் சரி, ஒரு சோகம் (sorrow) வந்தாலும் சரி, வந்த நொடியிலேயே அதிலிருந்து வெளியே வந்து அறிவுக்கு சென்று இதற்கு நாம் ஏன் சந்தோஷப் படுகிறோம் அல்லது இதற்கு நாம் ஏன் துக்கப்படுகிறோம் என்று நம்மை நாமே கேள்வி கேட்டுக் கொண்டால் - அதன் மூலம் கிடைக்கும் தீர்வு நிரந்தர ஆனந்தம் தருவதாக இருக்கும். அதற்கு நாம் முதலில் நம்

உணர்ச்சிகள், உணர்வுகளை புரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். அதை பிரித்தறிய தெரிய வேண்டும். அந்த வார்த்தைக்கான தெளிவு வர வேண்டும்.

வார்த்தைகளுக்கான பொருள் முழுமையாக புரிவது என்பதற்கு உதாரணம் கர்மயோகி ஏராளமாக உபயோகித்த prosperity - சுபிட்சம் என்னும் வார்த்தை. பண வரவு பற்றியே பேசும் அவர் வருமானம், செல்வ வளம், என்று சொல்லியிருக்கலாம். அதாவது income , wealth என்று சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் prosperity -சுபிட்சம் என்று கூறினார். காரணம் அந்த வார்த்தை , வருமானம், செல்வ வளம், ஆகியவற்றை அபரிமிதமாகப் பெற்று அதனை அனுபவித்து ஆனந்தப்படும் உடலும், உணர்வும், மனமும், ஆன்மாவும் conscious ஆக இருக்க வேண்டும் என்பது தான்.

சமீபத்தில் 500 கோடி சொத்துள்ள ஒருவர் வீட்டிற்கு ஒரு கலந்துரையாடலுக்கு சென்று இருந்தேன். மதிய உணவு தயார் செய்து இருந்தார்கள். சுமார் பத்து வகைகள் இருக்கும். செளவ் செளவ் கூட்டு மிக நன்றாக இருந்தது. இப்போதெல்லாம் யார் இப்படி செய்கிறார்கள், பதமாக வேக வைத்து, பச்சை மிளகாய் சீரகம் அரைத்து பச்சை பயிறு கூட்டி செய்வதெல்லாம் பார்த்து ரொம்ப நாளாகிவிட்டது. அசல் கிராமத்து சமையல், பிரமாதம் என்றேன். 500 கோடிக்கு சொந்தக்காரர் என் எதிரில் சொல்லாதீர்கள் என்று சிரித்தார். காரணம் அவருக்கு catori cup என்று சொல்லப்படும் கிளிக்கு வைக்கும் அளவிற்கு ஒரு சிறு கப்பில், நான்கு பீஸ் வேக வைத்த cauliflower , carrot மற்றும் பட்டாணி - உப்பு, காரம் இல்லாமல். வேக வைத்த கீரை இரண்டு spoon - இவ்வளவு தான் அவர் மதிய உணவு. அத்துடன் ஏராளமான மாத்திரைகள். அதிகம் நடக்க முடியாததால், அவரது மாடி பால்கனி தான் அவர் உலகம். இதை prosperity என்று சொல்ல முடியுமா? அது போல ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் உள்ள பொருளை முழுமையாக புரிந்துக் கொண்டால், நாம் எங்கே, எதனால், எப்போது நாம் அடைய வேண்டிய ஆனந்தத்தை இழந்துக் கொண்டு இருக்கிறோம் என்பது புரியும்.

உதாரணமாக ஒரு தாய் மற்றும் குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டால், குழந்தை வண்டிகள் வரும் தெருவில் ஓடினால் , இழுத்துப் பிடிக்கும் தாய், இரண்டு போடு போடுவாள். அதை கோபம் என்றே சொல்வோம். அந்த உணர்ச்சி பயம். அதையே சாப்பிடும் போது இரண்டு போடு போட்டு சாப்பிட வைத்தால், அதையும் கோபம் என்போம், அது அக்கறை. படிக்கவில்லையென்றால் போடுவது, கோபத்தால் அல்ல, எரிச்சலால், இயலாமையால், ஆதங்கத்தால். பொதுவாக கவனித்தால் நாம் கோபத்தை எரிச்சலாகவும், எரிச்சலை கோபமாகவும், புரிந்துக் கொள்வதை பார்க்க

முடியும். அதையும் தாண்டி உணர்ச்சி, உணர்வுகளை உன்னிப்பாக கவனிக்க ஆரம்பித்தால், நாம் செய்ய வேண்டியது என்ன என்பது தெளிவாக பிடிபடும். எங்கு பிரச்சினை ஏற்பட்டுள்ளது என்று புரிய வைக்கும்.

உதாரணமாக பொறாமை, எரிச்சல், இரண்டுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை நம்மால் உணர முடிந்தால் பொறாமைக்கான தீர்வாக திறமை, திறனை அதிகப்படுத்தலாம். எரிச்சலை குறைக்கும் தீர்வாக அதை தந்த இயலாமைக்கு காரணமான temperment , எதிர்பார்ப்பு , ஏமாற்றம் ஆகியவற்றை மாற்றும் வழியைப் பற்றி யோசிக்கலாம். அப்படி யோசிக்கும் போது ஒரு சிறு பதிலாக உள்ளூறை ஞானம் வெளிப்படும். ஆனால் அதை நாம் கவனிப்பதில்லை.

உதாரணமாக திரௌபதி துகிலுரியப்பட்ட போது ஆத்திரம், எரிச்சல், கோபம், இயலாமை என்று அவள் உணர்ச்சிகளுக்கும், உணர்வுகளுக்கும் ஏற்ப செயல்பட்டாள், எதுவும் நடக்கவில்லை. கிருஷ்ணரை அழைத்தாள். ஒரு தீர்வு கிடைத்தது. ஒரு கணம் நன்றியறிதல் தோன்றியது. ஆன்மாவின் ஞானம் அது. ஆனால் அது ஒரு கணமே. பின் உணர்ச்சியும், உணர்வுமே அந்த இடத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஆத்திரமடைந்து, சாபமிட்டு சபதமிட்டு, போராக மாறியது. அதன் பிறகு அவள் கிருஷ்ணரை பல முறை சந்தித்தும், ஒரு முறை கூட அவள் அந்த உதவிக்கு நன்றி தெரிவித்ததாகத் தெரியவில்லை. சொல்லி இருந்தால் மகா பாரதத்தின் போக்கே மாறியிருக்கும் என்கிறார் கர்மயோகி. அந்த அளவிற்கு நாம் self centered . emotions and senses centred. எந்த பிரச்சினையும் நாமறிந்த வழிகளில் தான் தீர் வேண்டும் என்னும் அகந்தையின் பிடிவாதம் நம் ஒவ்வொருவருக்கும் இயல்பாகவே உள்ளது.

அதே போல துன்பம் என்று நாம் நினைப்பதை பிரித்து பார்த்தாலே, சோகம், மனச்சோர்வு, ஏமாற்றம், இயலாமை என்று பல்வேறு விதமாக பார்க்க முடியும். அப்படி பார்க்கும் போது நம் திறமைக் குறைவு, அறிவுக்குறைவு, சுபாவக்குறைவு, உணர்ச்சிகளை, உணர்வுகளை கையாளத் தெரியாமை, அவற்றை பற்றிய அறியாமை அனைத்தும் நமக்குத் தெளிவாகத் தெரியும். அப்போது குறிப்பான தீர்வை நம்மால் காண முடியும், எடுக்க முடியும். நடைமுறைப்படுத்த முடியும். அப்படி இல்லாமல், சோகம், துன்பம் என்று ஏதோ ஒரு வார்த்தைக்குள் அடங்கிவிட்டால், ஆனந்தத்தை பற்றி நினைக்காமல், எதிர்பார்ப்பு நிறைவேறாத ஏமாற்றத்தை மட்டுமே உணர்வோம். அதன் பின்னால் உள்ள ஞானத்தை பெறாமல் அடுத்த

வேலையை பார்க்க போய்விடுவோம். அங்கும் ஏமாற்றமே வரும். அல்லது கிடைக்கும் ஆனந்தமும் அரைகுறையாக இருக்கும்.

நம் உணர்ச்சி உணர்வு ஆகிவற்றை புரிந்து கொள்ள அவற்றை பிரித்து அறிய கர்மயோகி தரும் சில உதாரணங்கள். அதற்கான தமிழ் வார்த்தைகள் சரியாக தெரியாததால் ஆங்கிலத்திலேயே தருகிறேன்.

நமக்கு யாராவது உதவினால், அல்லது நம் உதவிக்கு அவர்கள் நன்றி கூறினால் - நன்றியறிதலை நாம் உணர்வது pleasing அது உணர்வுக்கானது.

உணவு, உடலுறவு, போன்றவற்றால் வருவது நரம்புகள் அனுபவிப்பது அது pleasure - அது உடலினுடையது.

புகழ், பாராட்டு போன்றவற்றை நாம் உணர்வது பெருமிதம் - அது மனத்திற்கானது.

அன்னை அருளை, நாம் உணரும் போது நமக்கு ஏற்படுவது - Thrill - அது ஆன்மாவிர்கானது.

இப்படி நம்மை நாம் உற்று நோக்கினால் - நம் emotions -ஐ , senses -ஐ அது தரும் ஆனந்தத்தை வேறுபடுத்தி பிரித்து, பிரித்து அறிய முடியும்.

அதை பற்றிய தெளிவு அதற்கான வழியை நமக்கு காட்டும்.

இன்னும் உன்னிப்பாக கவனித்தால் உடலிலும் அதை கவனிக்க முடியும். பயம், ஆதங்கம் போன்றவை அடிவயிற்றில் ஏற்படும். சோகம், ஏமாற்றம் போன்றவை நெஞ்சில் ஏற்படும். அதே போல உணர்வில் சந்தோஷம் அடிவயிற்றில் வரும். உணர்ச்சியின் சந்தோஷம் நெஞ்சில் வரும். இத்தகைய வேறுபாடுகளை நாம் conscious ஆக அறியும் போது தான் நமக்கான ஆனந்தத்தின் நிலை எது, அதற்கு செய்ய வேண்டியது எது என்பது புரியும். அப்போது தான் நமக்கு துன்பம், பிரச்சினை என்பது மனதின் ஒரு நிலை என்பது புரியும். emotion -ஓ, sense -ஓ இல்லை என்பது புரியும். இந்த இடம் மிகவும் கடுமையான, நம்மால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத ஒரு இடம்.

மனிதனின் முதல் ஆர்வம் அல்லது தேடல் ஆனந்தம் தான் என்று Life Divine முதல் அத்தியாயம் சொல்கிறது. அது எந்த ஆனந்தம், அல்லது எது நமக்கு நிரந்தரமான ஆனந்தத்தை தருகிறது என்னும் தெளிவு வரும் போது தான் வரும். அப்படி பெறும் ஆனந்தத்தின் வெவ்வேறு வகையான வெளிப்பாடுகள் தான் - சந்தோஷம், இன்பம், ஆனந்தம், பூரிப்பு, திருப்தி, புளங்காகிதம், மகிழ்ச்சி, பரவசம் என்று நான் முன்பு குறிப்பிட்டது. அத்தகைய ஆனந்தத்தை பெறும் வழியை நாம் பிறருக்கு எளிதாகக் கூறுவோம். எதிர் வீட்டு மனிதர்கள், நண்பர்கள், உறவினர்கள் என்று ஆரம்பித்து அரசியல், சமுதாயம், உக்ரைன் போர் வரை அனைத்துக்கும் நம்மிடம் தீர்வு இருக்கும். ஆனால் நமக்கு என்று வரும் போது மட்டும், நம் உணர்வு, அனுபவம் அதை ஒட்டிய தீர்வுகள் என்றே இருப்போம். நம் உள்ளூறை ஞானம் - inner resource அப்படியே அமுங்கி கிடக்கும். அன்னை முறைகளை அல்லது குறைந்த பட்சம் கர்மயோகி கூறும் முறைகளை பின்பற்றி பார்ப்போம் என்று தோன்றாது. ஒரு ஆறு ஓடும் போது இரு கரைகள் பார்வைக்கு, மேல் நிலையில் பிரிந்து இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. அதை மனமார் நம்புகிறோம். ஆனால் ஆழ்ந்து யோசித்தால் அதன் கீழ் ஏதோ ஒரு இடத்தில் அது சேர்ந்தே இருக்கிறது என்பது புரியும். அதுபோல மேல் மனதில் அன்னையும் நாமும் , அல்லது ஆன்மாவும் நாமும் பிரிந்து இருப்பது போல தோன்றும். ஆழ்ந்து கவனித்தால் நம்முள் ஏதோ ஒரு இடத்தில் அன்னை இருக்கிறார் அல்லது ஆன்மா இருக்கிறது அதுவே நம்மை நடத்துகிறது என்பது புரியும். அவரிடம் அந்த தீர்வு இருக்கிறது என்று நம்பி ஒரு கணம் உணர்ந்து, உணர்ச்சிகளில் மற்றும் உணர்வுகளில் இருந்து வெளியே வந்து பார்த்தால் தீர்வு தெரியும். அது ஆனந்தத்திற்கான வழியாக அமையும்.

நாம் நம்மையே ஒரு புத்தகமாக படிக்க முயலும் போது தான் நம்முள் உள்ள ஞானம் நமக்குத் தெரியும், பிடிபடும், நடைமுறைப்படுத்த முடியும்.

நான் ஹோட்டல்கள், பார்கள், பார்ட்டிகள் என்று வேலை செய்த போது, இதை விட ஆனந்தமயமான வாழ்க்கை யாருக்கும் அமைய முடியாது என்றே நினைத்துக் கொண்டு இருந்தேன். ஒரு நாள் வாழ்வு அதை பார்க்க வைத்த போது அதன் கோரம் ஸ்தம்பிக்க வைத்தது. என் குறைகளை பார்த்து மயக்கம் வந்தது. வாழ்வதை விட சாவதே மேல் என்று தோன்றியது. நம் குறைகள் அத்தனையும் நமக்குத் தெரியும் இடம் அது. அதிலிருந்து வெளியே வரும் அனைத்தும் ஒரு உயர் சித்தத்திற்கு கொண்டு செல்லும் இடமாக இருப்பதால், அது முரண்பாடு மிக்கதாக, பிரச்சினைமிக்கதாக இருக்கும். அதற்கான தீர்வை கண்டுபிடித்தவுடன் அது ஆனந்தமயமாக இருக்கும்.

அது நம் ஞானம். நம் ஆனந்தத்திற்கான ஞானம். அதை நாம் தான் செய்ய வேண்டும்.

அப்படி ஆராயாமல் ஏற்கனவே தெரிந்த, செய்த, கேட்ட முறைகளையே நாம் பின்பற்றும் போது, அது பழக்கத்தின் அடிப்படையிலேயே இருக்கிறது. அதன் பொருள் அதைத் தாண்டி வேறு எதுவும் நமக்கு தெரியாது என்பதே. அது பெரும்பாலும் நம் விருப்பு, வெறுப்பு ஆகியவற்றை ஒட்டியே இருக்கும் என்பதால், நாம் நம் எதிர்பார்ப்புகளுக்கும், அபிப்பிராயங்களும் நடுவில் மாட்டிக்கொண்டு ஆனந்தத்திற்கான வழியை பற்றி சிந்திக்காமல் இருப்போம்.

விருப்பு, வெறுப்பு ஆகியவற்றில் இருந்து வெளியே வருவது, likes and dislikes - யில் இருந்து வெளியே வருவது சமநிலை, பற்றற்ற தன்மை என்னும் மிகப் பெரிய யோகப் பண்புகளை தரக்கூடியவை. அந்த அளவிற்கு இல்லையென்றால் கூட குறைந்த பட்சம் அதில் இருந்து வெளியே வருவது முதிர்ச்சி, maturity என்னும் நிலையையாவது கொடுக்கும். அந்தந்த நிலைக்கான maturity இல்லாமல் எடுக்கும் முடிவுகள் தான் பெரும்பாலும் பிரச்சினை, முரண்பாடு, சுமுகக் குறைவுக்குக் காரணம். அதுவே நமக்கு வரவிருக்கும் ஆனந்தத்தை தடுக்கிறது.

விருப்பு வெறுப்புகள் நம் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும் வரை வாழ்வு ஓரளவு ஆனந்தத்தை தரும். அது அறிவு. அதன் கட்டுப்பாட்டில் நாம் சென்று விட்டால் அது உணர்ச்சி - அது துன்பத்தையே தரும். இந்த இடம் சின்ன மனதிலிருந்து பெரிய மனதிற்கு போகும் இடம் என்கிறார் - அதாவது பிரச்சினைகளை பற்றி சிந்திக்காமல், தீர்வைப் பற்றி சிந்திக்கும் இடம். ஆனால் அதை பற்றி தெரிந்தாலும் நாம் செய்வதில்லை.

நமக்கு ஏராளமான திறமை, அறிவு, ஞானம், அனுபவம் இருப்பதாக நினைக்கிறோம். அதன் படி நாம் நடக்கிறோமா என்றால் பெரும்பாலும் இல்லை என்றே சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது.. ஒரே மாதிரி தவறு செய்தே பிரச்சினைகளை சந்திப்போம். என்னை எடுத்துக் கொண்டால், நண்பர்களுக்கு உதவ போய் மாட்டிக் கொள்வேன். அல்லது innovative -ஆக ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்து நஷ்டமடைவேன். இரண்டு மூன்று முறை பட்டாலும் அதே தவறை செய்யும் அதீத ஞானம் என்னிடம் உண்டு. தினமும் நம்முடைய உணர்வு, அறிவு ஆகியவற்றை ஒட்டிய full potential க்கு ஏற்பத்தான் நாம் ஒவ்வொன்றையும் செய்துக் கொண்டு இருக்கிறோமா என்று நம்மை நாமே ஒவ்வொரு செயலிலும் கேட்டுக்

கொண்டாலே நமக்கு வரும் பிரச்சினைகள் பெருமளவு குறைந்து விடும். காரணம் அந்த செயல் அல்லது சூழலின் போக்கில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் உடனடியாக நம் கண்ணில் படும். அதை சரி செய்யும் தீர்வு உடனே நமக்குத் தோன்றும்.

உதாரணமாக நம் செய்கையால், உறவில் , சூழலில், ஒரு சுமுகக்குறைவு ஏற்பட்டால், அல்லது பிறரது அகந்தையை தொட்டதால் வந்த பிரச்சினை என்றால், அது நம் கண்ணில் படும் - உடனே நாம் ஒரு get together க்கோ, ஒரு tour -ருக்கோ arrange செய்தால் சுமுகக்குறைவு பெருமளவு குறைந்து விடும்.

அதே போல நாம் இருக்கும் ஒரு ஒரு organization -னில் company -யில் ஒரு முரண்பாடு, ஒரு பிரச்சினை, சுமுகக்குறைவு வரும் போது இந்த கேள்வியைக் கேட்டு கொண்டால் அந்த company -யின் owner போல சிந்திக்க வேண்டும். ஒரு Department Manager போல சிந்திக்கக் கூடாது என்பது புரியும். அப்போது தான் ஒரு பிரச்சினையின் முழுமை நமக்குத் புரியும். அதற்கான தீர்வு நமக்குக் கிடைக்கும்.

அடுத்தது, நாம் ஆனந்தத்தை முழுமையாக அனுபவிக்க முடியாததற்கு காரணம் பிறர் அல்லது சூழலின் weakness -ஐ நம் weakness -ஆக நினைப்பது. ஒரு organization -னில் பிறர் சரியில்லையென்றால், எதுவும் சரியில்லை, systems சரியில்லை, நம்மால் என்ன செய்ய முடியும் என்று உடன்படுவது - அவர்கள் செய்யும் தவறுகளுக்குத் துணை போவது - unethical and falsehood களுக்குத் துணை போவது போன்றவற்றால் தான் life response -இல் நமக்கு பிரச்சனைகளாக வருகிறது. நாம் செய்யும் தவறுகளுக்கு அத்தகைய சமாதானங்களை நமக்கு நாமே சொல்லிக் கொள்கிறோம். நாம் எந்த அளவு உண்மையின் பக்கம், சத்தியத்தின் பக்கம் இருக்கிறோம் என்பது நம் strength -ஐப் பொறுத்தது. பிறரின் வீக்னஸ் நம்மை பாதிக்க கூடாது என்று இருந்தால், அதனால் வரும் ஆனந்தம் அதிகமாக இருக்கும்.

உதாரணமாக லஞ்சம் என்பது சமுதாயத்தின் weakness . அதனுடன் போராட முடியாமல் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஆனால் அதைத் தராமல் இருப்பது என்னுடைய strength சமுதாயத்தின் weakness என்னை பாதிக்க விட மாட்டேன் என்று இருந்ததால் அது தரும் ஆனந்தம் அதிகப் பட்சமானது. என்னை பொறுத்த வரை, அது தான் கர்மயோகியுடன் என் நெருக்கத்தை அதிகப்படுத்தியது. அந்த ஆனந்தம் நான் வாழ்நாள் முழுதும் அனுபவிக்கக் கூடிய ஒரு ஆனந்தம். அத்தகைய நிகழ்வுகளை பற்றி பெரிய காரியம் புத்தகத்தில் நான்கைந்து இடங்களில் கர்மயோகி எழுதியிருக்கிறார்.

ஒரு Truth -ஐ, ஒரு realisation -ஐ , நம்மை அடுத்த கட்டத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும் முரண்பாட்டை, சுமுக குறைவு, பிரச்சினையை நம்மால் கையாள முடியாதது தான் நம் துன்பத்திற்கு காரணம். எத்தனை முறை இப்படி falsehood -இல் இருந்து truth -க்கு , lower consciousness -யிலிருந்து higher consciousness -க்கு மாறுகிறோம் என்பதை பொறுத்தே நம் பிரச்சனைகளும், அதற்கான தீர்வும் அது தரும் ஆனந்தமும் அதன் அளவும் இருக்கும்.

இது வரை நான் சொன்னவற்றின் சாரத்தை - மனிதனின் மகிழ்ச்சி என்பதில் இருந்து பிரம்மத்தின் ஆனந்தம் என்பது வரை - பரிணாமத்தில் நாம் வளருவதை ஐந்து நிலைகளாக எடுத்துக் கொள்ளலாம் -

முதலாவது - நம்மைப் பற்றிய, நம் உணர்வு, உணர்ச்சிகளை பற்றிய, உஷார்த்தனம், கவனம் - awareness , concentration and attention நமக்கு இருந்தால் நமக்கு வரும் பெரும்பாலான பிரச்சனைகளை தவிர்க்க முடியும். அதற்கான முழுமையான தீர்வை நம்மால் கண்டு பிடிக்க முடியும்.

இரண்டாவதாக அது பிரச்சினையை கையாள்வதற்கான capacity , சிக்கல்களை விடுவிப்பதற்கான தீர்வு, அது நிரந்தரமாக இருப்பதற்கான செழுமையான சித்தம் - richness in consciousness -ஐ தரும்.

மூன்றாவதாக ஒரு ஆனந்தத்திற்கான நம் ஐடியா, அல்லது கொள்கையை ஒட்டி நம் செயல்களை organise செய்ய முடியும்.

நான்காவதாக அதன் மூலம் வரும் தெளிவு, நாம் பெற விரும்பும் ஆனந்தத்தை விரைவில் பெற வைக்கும். அதன் மூலம் நம் சிந்தனை ஒருமைப் படும், கவனம் குவியும். அதற்கு எதிரான எண்ணங்கள் எதுவும், negative எண்ணங்கள் எதுவும் எழாது.

ஐந்தாவதாக மேலே சொல்லிய நான்கும் யோக பண்பான certitude ஐயமில்லாத நம்பிக்கை என்னும் நிலைக்கு கொண்டு சென்று நிதானம், அமைதி என்று வெளிப்பட்டு, உணர்வோ, மனமோ பிரச்சனைகளால்

பாதிக்கப்படாத ஒரு நிலைக்கு முதலில் கொண்டு வரும். பின் அதுவே எல்லாவற்றையும் ஆனந்தமாகவே பார்க்கும் உயர் ஞானத்தை தரும்.

இந்த ஐந்து நிலைகளுக்கும் ஒரு முயற்சியின் மூலம் வளர முடியும். அதை mental education என்கிறார் கர்மயோகி. அதை சுருக்கமாக நம் consciousness சித்தம் எந்த அளவு உயர்கிறதோ அந்த அளவு ஆனந்தம் கிடைக்கும் என்கிறார்.

இவற்றையெல்லாம் அவர் சொல்லும் முறையில் systematic ஆக செய்ய முடியுமா என்று நினைத்தேன். என் பழக்கம் எல்லாவற்றையும் ஒரு முறைக்குள் கொண்டு வருவது. அப்படி இந்த சித்த உயர்வை கொண்டு வரமுடியுமா என்று ஆராய ஆரம்பித்தேன். low consciousness லிருந்து higher consciousness செல்வதற்கு என்று ஒரு chart போட்டு practice செய்ததை சில மாதங்களுக்கு முன் telegram group -இல் post செய்து இருந்தேன். அதில் கெட்டதிலிருந்து நல்லத்திற்கு என்னும் அடிப்படையில் சற்றே எளிதாக இருந்தது. நல்லதில் இருந்து மேலும் நல்லதிற்கு என்னும் அடிப்படையில், அதாவது முழுமையான அன்னை விரும்பும் குணங்கள், பண்புகள், மனப்பாண்மை போன்றவற்றை கொண்டு வந்து அது தரும் ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கலாம் என்றால் அது மிகவும் கடினமாக இருக்கிறது.

அதனால் நான் அறிந்த ஆனந்தம் ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டு அல்லது நம்மில் பெரும்பாலோர் ஆனந்தம் தரும் என்று நினைத்து எடுத்துக் கொள்ளும் ஒன்றை எடுத்து அவையெல்லாம் தரும் ஆனந்தம் நிரந்தரமானவையா என்று ஆராய ஆரம்பித்தேன். உதாரணமாக நான் உட்பட, நம்மில் பலரும் நினைப்பது அதிக பணம் இருந்தால் ஆனந்தமாக இருக்கலாம் என்பது. அந்த கண்ணோட்டத்தில் வாழ்வை பார்க்க ஆரம்பித்தேன். தினமும் என்னிடம் பணம் இருப்பதால் நான் அனுபவிக்க முடிந்ததை பட்டியலிட ஆரம்பித்தேன். ஒரு மனிதன் சாதாரணமாக செய்வதைத் தவிர்த்து மற்ற அனைத்தும் அந்த பட்டியலில் எழுத ஆரம்பித்தேன். உதாரணமாக நேற்று எடுத்துக் கொண்டால் - காலையில் மாதம் 200 ரூபாய் subscription கொடுத்து lake -ஐ சுற்றி walking போகும் திட்டப்படி walking சென்றேன். சாதாரணமாக ஒரு செய்தி நாளிதழ் கூட பலர் வாங்காத போது மூன்று செய்தி நாளிதழ்களை வாங்கினேன். Coffee Day -யில் 150 ரூபாய் coffee சாப்பிட்டு - 50 ரூபாய் tips வைத்தேன். மற்ற petrol -ஐ விட 13 ரூபாய் அதிகம் உள்ள shell petrol -ஐ நிரப்பினேன். இந்த சொற்பொழிவிற்காக எழுத 100 ரூபாய் மதிப்புள்ள பேனா வாங்கினேன். Life Next site -க்கு அடுத்த ஐந்து வருட subscription மற்றும் security certificate வாங்கினேன். கர்மயோகியின்

ஒரு vision -ஐ நிறைவேற்றுவதாக நினைத்துக் கொண்டு entrepreneurs final year student project அல்லது prototype -க்கு உதவினேன். என் ஆனந்தத்தை அதிகமாக்குவதிலும், கெடுப்பதிலும் என் மனைவிக்கு அதிக பங்கு இருப்பதால் அவள் செய்யும் செலவும் என் கணக்கிலேயே சேரும். நேற்று Meesho -வில் online -இல் ஏதோ ஒரு costly churidar வாங்கினாள்.

இப்படி பணம் இருப்பதால் நாம் அனுபவிப்பதை தினமும் நம்மால் பட்டியலிட முடியும். சில காலங்களுக்குப் பிறகு இந்த பட்டியலை எடுத்துக் பார்த்தால், இவையெல்லாம் நிஜமாகவே ஆனந்தத்தை தந்து இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அதன் பின் உள்ள உண்மை புரியும்.

உதாரணமாக walking -ஐ எடுத்துக் கொண்டால் 58 வயதில் எந்த உடல் நல குறையும் இல்லாமல், energy , stamina தோற்றம் ஆகியவற்றில் சற்றே வயது குறைந்தவர்களுடன் ஒப்பிடும் வகையில் இருப்பது ஒரு சந்தோஷம் . நாளிதழ்கள், Technical subscription படிப்பது information is power என்னும் அளவிற்கு ஒரு சந்தோஷம் . காரணம் சில மாதங்களுக்கு முன் Delhi சென்று இருந்தேன். பொதுவாக தமிழர் என்றாலே, அதுவும் ஹிந்தி தெரியாது என்றாலே சற்று தாழ்த்தியே பார்க்கும், நடத்தும் மனநிலை அங்கு பெரும்பாலோருக்கு உண்டு. ஒரு company -க்கு சென்ற போது அப்படித் தான் நடத்தினர். MD அறையில் கொண்டு விட்டனர். முதலில் ஐந்து நிமிடம் ஒரு அலட்சியம் தெரிந்தது. Introduce செய்து கொண்டு visiting card -களை பரிமாறிக் கொண்டோம். அது வரை அலட்சியமாக இருந்தவர் - அதாவது என் பெயரை வைத்து பேசியவர், என் card -ஐ பார்த்த பிறகு Chem Coats -ஆ கேள்விப்பட்டு இருக்கிறேனே என்று அவரது நடத்தை, பேச்சு மாறிவிட்டது. அதன் பிறகு இருந்த இரண்டு நாட்களுக்கும் company guest house - அவரின் உயர்ந்த BMW car மற்றும் ஆங்கிலம் ஹிந்தி தெரிந்த ஒருவர், ஆகியவற்றை தந்து உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள சொன்னார். நான் பெற்ற information அல்லது technical knowledge தரும் சந்தோஷம் அது. அது பெரும்பாலும் எல்லா இடங்களிலும் கடந்த 15 வருடமாக தொடர்ந்து கிடைத்துக் கொண்டு இருக்கிறது.

Coffee Day-ஐ எடுத்துக் கொண்டால் silent ஆன cool atmosphere -யில் அமர்ந்து சிந்திக்க, deal பேச ஒரு தற்காலிக சூழலை தருவது pleasing ஆக இருக்கிறது. அது தற்காலிகமானது என்றாலும் அந்த நேரத்தில் அது சந்தோஷமே.

Technical skills உள்ள students -க்கு உதவுவது என்பதை எடுத்துக் கொள்வோம். எனக்கு மிகவும் தெரிந்த ஒருவர் வரவுக்கும் செலவுக்கும் சரியாக ஓட்டி

கொண்டிருக்கும் குடும்பத்தை சேர்ந்தவரின் மகன். எனக்கு CAD software போட்டு ஒரு system கொடுத்தால் என் குடும்பத்தை முன்னேற்றுவேன் என்று கூறினார். அந்த பையன் மேல் எனக்கு நல்ல அபிப்பிராயம் உண்டு என்பதால் உதவினேன். அவ்வப்போது அவர் வளர்ச்சி பற்றி அவர் தந்தை கூறுவார். மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். இங்கு எந்த வித எதிர்பார்ப்பும் இல்லாமல் செய்தது இது. மூன்று வருடமாக தொடர்ந்து அவர் கூறும் செய்திகள் அவர் வளர்ச்சி மகிழ்ச்சியை தருகிறது.

அதுவே ஒரு college உடன் tie up வைத்துக் கொண்டு நான்கு மாணவர்களுக்கு project மற்றும் product development -க்கு உதவிய போது ஒரு எதிர்பார்ப்பு இருந்தது. அவர்கள் எனக்கு நன்றி சொல்ல வேண்டும். தினமும் report செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தது. கர்மயோகியின் ஒரு vision -ஐ நான் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்னும் ஆசை, எதிர்பார்ப்பு இருந்தது. ஏராளமாக செலவு செய்த பிறகும், sincerity , gratitude இல்லை என்பதை உணர்ந்ததால், இனி நம் வேலையை பார்த்துக் கொண்டு போவோம் , இவையெல்லாம் நம் அளவில் இல்லை என்று மனக் கஷ்டத்துடன் வெளியேற வேண்டி வந்தது.

என் வலைத்தளத்திற்கான செலவை எடுத்துக் கொண்டால் - மற்ற தளங்களில், குழுமங்கள், அல்லது அன்பர்களுக்கு நடுவில் நான் கர்மயோகியின் கருத்துக்களை மாற்றி பேசுவதாக பேசுவர், எது சரி என்பதற்கு நிரூபணம் காட்டுங்கள் என்றால் யாரும் எனக்கான விளக்கத்தை சொன்னதில்லை. அதனால் என் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்த ஒரு தளம் வேண்டும். என்னை போலவே ஆன்மீக முறைகள் - சமர்ப்பணம், non -initiative , non -reaction போன்றவை கூட புரியாதவர்கள் இருந்தால், ஆனால் அன்னை முறைகள் மேல் பக்தி, நம்பிக்கை அன்னை விரும்பும் பண்புகள் மேல் நம்பிக்கை உள்ளவர்களுக்கு என்று எழுதியது. இன்று வெள்ளிக்கிழமை mail வரவில்லையென்றால், ஏன் எழுதவில்லை என்று பலர் கேட்கும் போது வரும் ஆனந்தம் விவரிக்க முடியாதது. ஒரு முறை சமர்ப்பணம்- இத்தகைய வலைத்தளங்கள் ஒரு record . எத்தனை ஆண்டுகள் ஆனாலும் Life Divine பற்றி, அன்னை, பகவானை பற்றி search செய்பவர்களுக்கு நம் வலைத்தளமும் வரும் வாய்ப்பு இருக்கிறது, படிப்பார்கள் என்றார். அந்த வகையில் முதல் அத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்ட இறவாமையை அடைந்ததாக உணர்வது ஒரு வகை ஆனந்தம்.

அடுத்து என் மனைவி செய்த செயலைப் பற்றி சொன்னேன். ஒரு திருமண அழைப்பிதழ் வந்து விட்டால் போதும். 100% energise ஆகி விடுவாள். அந்த

நிகழ்ச்சி மூலம் ஒரு முழுமையான ஆனந்தத்தை பெற நினைப்பாள். மறுநாளே காலை ஐந்து மணிக்குக் கூட சில சமயம் எழுந்து Meesho , Mynthra என்று online dress வாங்க பார்த்து review பார்த்து, மற்றவர்கள் போட்ட photos பார்த்து, முடிந்தால் அவளுக்கே photoshop செய்து பார்த்து எப்படியும் எல்லோரையும் அசத்தி விடவேண்டும் என்று பல நாட்கள் திட்டம் போட்டு வாங்குவாள். நிகழ்ச்சி நாளன்று வீட்டில் இருந்து கிளம்பி pundy bazaar தாண்டுவதற்குள் இரண்டு பேராவது அதே மாதிரி உடுத்தியிருப்பார்கள், அல்லது 5,6 கடைகளிலாவது அந்த dress தொங்கும். அவளுடைய ஆனந்தம் எல்லாம் காற்று போன பலூனாகி விடும். இப்படி நாம் எழுதும் டைரியை ஆராய்ந்தால் நம் ஆனந்தம் எங்கே இருக்கிறது என்று தெரியும். எது குறைவான இன்பம் தருகிறது எது அதிகமான இன்பம் தருகிறது - எது தற்காலிக இன்பமாக இருக்கிறது எது பல வருடங்கள் தொடருகிறது என்பது எல்லாம் நமக்குப் புரிந்தால், நமக்கான ஆனந்தமயமான பாதை எது என்பது நமக்கு பிடிபடும் .

நமக்கு பிரச்சினை என்பதே அடிப்படையில் நாம் எதிர்பார்த்தது அல்லது எது நமக்கு ஆனந்தம் தரும் என்று நினைத்தோமோ அது நடக்காதது தான். அதற்கான தீர்வாக முதலில் நாம் ஆனந்தம் என்று எதை நினைக்கிறோம் என்ற தெளிவு வந்து விட்டால், அதை ஒட்டி நம் செயல்களை அமைத்துக் கொண்டால், அதை தாண்டியவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் தராமல் இருந்தால், நம்மால் நம் ஆன்மாவின், நம் இருப்பின் ஆனந்தத்தை கூட அனுபவிக்க முடியும்.

இதில் குறிப்பாக கவனிக்க வேண்டியது, அதை ஒட்டி நம் செயல்களை அமைத்துக் கொள்வது. இங்கு தான் நாம் பெரிய தவறை செய்கிறோம். ஆனந்தம் இதில் தான் இருக்கிறது என்று தெரிந்தாலும் அதில் நாம் முழு கவனம் செலுத்துவதில்லை. இங்கும் பணம், வருமானம் என்ற உதாரணத்தையே எடுத்துக் கொண்டு பார்ப்போம். பணம், வருமானம் தான் நமக்கு ஆனந்தம் என்றால் அதற்காக நேற்று என்னவெல்லாம் செய்தோம், என்னவெல்லாம் வாய்ப்பு வந்தது, எப்படி அதை எதிர்கொண்டோம் என்று எழுதி பார்க்க வேண்டும். அப்படி பார்த்த போது தான் எவ்வளவு வாய்ப்புகளை தட்டிக் கழிக்கிறோம், மற்றவர் செய்யும் சிறு விஷயங்களைக் கூட நாம் செய்வதில்லை என்பது புரியும்.

நான் அப்படி list போடும் போது காலையில் இருந்து வந்த வியாபாரக் call - களை எழுதுவேன். அது வெறும் discussion call -கள் . பிறகு அன்று கொடுத்த quotation -களை எழுதுவேன். பின் அன்று செய்த invoice -களை எழுதுவேன்.

இதிலேயே பார்த்தால் பெரும்பாலானவற்றை நான் follow செய்வதில்லை. தானே வரும் order -கள் தான். புதிதாக ஒருவர் வந்தால் கூட இவர் ஏன் நம்மிடம் வருகிறார், ஒழுங்காக பணம் தருவாரா என்று தோன்றும். எனக்குத் தெரிந்த வேலை தவிர வேறு ஏதாவது யாராவது கேட்டால் கூட அதை காதிற் கூட வாங்கி கொள்ள மாட்டேன். உதாரணமாக நேற்று Tables எல்லாம் fabrication செய்கிறீர்களே, fire doors fabricate செய்கிறீர்களா என்று ஒருவர் கேட்டார். நான் செய்வதில்லை என்று சொல்லிவிட்டேன். மாலையில் வேறு ஒருவருடன் பேசிக் கொண்டு இருந்த போது அந்த பேச்சு வந்தது. அவர் அட்டா அம்பத்தூரில் ஏராளமானவர்கள் unit வைத்துக் கொண்டு வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள், கை மாற்றி விட்டால் கூட போதுமே என்றார். இன்னும் அந்த order live -இல் இருக்கிறதா பாருங்கள் என்றார். நான் அந்த client -ிடம் phone செய்து கேட்டேன். இப்போது தான் order release செய்ததாகச் சொன்னார். order value 40 லட்சம். 10% profit என்றால் கூட நாலு லட்சம் கிடைத்திருக்கும்.

இது போல என் பக்கத்து வீட்டுக்காரர், paper , பால் கவர், plastic bottle -கள் , இரும்பு பொருட்கள், amazon அட்டை பெட்டிகள் , newspaper என்று எல்லாவற்றையும் சேர்த்து வைத்து மூன்று மாதம், ஆறு மாதம் ஒரு முறை எடைக்கு போடுவார். 500 ரூபாய் கிடைக்கும். நான் அதை பெரிதாக நினைப்பதில்லை. எல்லாவற்றையும் சுத்தம் என்ற பெயரில் அன்றாடம் தூக்கிப் போட்டு விடுவேன். இது போன்ற நம் வருமானத்திற்காக, நாம் செய்வதை பட்டியலிட்டு பார்த்தால், நாம் எதையும் செய்வதில்லை, செய்வதையும் ஒழுங்காக செய்வதில்லை, முழு உபயோகம், விரயத்தை தவிர்த்தல், அதிக பட்ச மனப்பான்மை, உணர்வு, திறன், திறமை என்று எதையும் முழுமையாக பயன்படுத்தாதது அனைத்தும் தெரியும். அதாவது நமக்கு ஆனந்தம் தருவது எது என்பதும் நமக்குத் தெளிவாகத் தெரியாது. அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்றும் தெளிவாகத் தெரியாது, தெரிந்தாலும் முழுமையாக செய்ய மாட்டோம் என்னும் நிலையிலேயே இருக்கும் போது, அதாவது மேல் மனதில் பொய்யான ஆனந்தத்திற்கே எதையும் நாம் ஒழுங்காக செய்யாத போது, இருப்பின் ஆன்மாவின் ஆனந்தம் எது என்பதை எப்படி புரிந்துக் கொள்ள முடியும். அதற்கான தீர்வை எப்படி தேட முடியும்.

இந்த உதாரணங்களை எல்லாம் ஆராய்ந்தால் அதன் சாரமாக நமக்குத் புரிய வருவது என்னவென்றால் நம் சித்தம் வளர, உயர்சித்ததை அடைய, அது வெளிப்படும் பண்புகள் வளர, சுபிட்சம் வளர நாம் செய்யும் அனைத்தும் ஆனந்தம் தருகின்றனவா என்பது புரியும். அதே போல எந்த வித

எதிர்பார்ப்பும் இல்லாமல் பிறர் சித்தம் வளர உதவினாலும், பிறர் சுபிட்சம் பெற உதவினாலும் நம்மால் நிரந்தரமான அல்லது நெடுங்காலம் வரக் கூடிய ஆனந்தத்தை தரும் என்பதும் புரியும்.

அன்னை ஒரே வரியில் அதை வரையறுக்கிறார். அன்னை Divine என்பதைத் தவிர வேறெதுவும் ஆனந்தம் இல்லை என்கிறார். மற்றது அனைத்தும் relative term தான் என்கிறார்.

கர்மயோகி அதை state of mind என்கிறார். அதாவது நம் பார்வை, நம் மனம், நம்மை எதிர் கொள்ளும் விஷயங்களை, சூழலை, ஏமாற்றங்களை நாம் எப்படி கையாள்கிறோம் என்பதில் தான் நம் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வு இருக்கிறது என்பதை முதல் நிலையில் புரிந்துக் கொண்டால், ஆனந்தம் என்பது நம் மனதில் தான் இருக்கிறது, வெளியில் இல்லை, வெளி பொருட்கள், செயல், சூழல் மனிதர்கள் ஆகியவற்றில் இல்லை என்பது புரியும் . அதுவே ஆனந்ததிற்கான முதல் விளக்கம் என்னும் ஞானம் வரும்.

இந்த அத்தியாயத்தை பற்றிய மேலும் சில கருத்துக்களை அடுத்த கூடலில் பேசலாம்.